

I

(Zakonodajni akti)

SKLEPI

SKLEP (EU) 2019/420 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 13. marca 2019

o spremembi Sklepa št. 1313/2013/EU o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 196 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Mehanizem Unije na področju civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: mehanizem Unije), ki ga ureja Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, krepi sodelovanje med Unijo in državami članicami ter olajšuje usklajevanje na področju civilne zaščite, da bi se izboljšal odziv Unije na naravne nesreče in nesreče, ki jih povzročijo človek.
- (2) Mehanizem Unije ob priznavanju primarne odgovornosti držav članic za preprečevanje naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzročijo človek, ter pripravo in odzivanje nanje spodbuja solidarnost med državami članicami v skladu s členom 3(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU).
- (3) Do naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzročijo človek, lahko pride kjer koli na svetu, pogosto brez opozorila. Tako naravne nesreče kot nesreče, ki jih povzročijo človek, postajajo vse pogostejše, vse hujše in vse kompleksnejše, vplivi podnebnih sprememb pa jih še krepijo, ne glede na nacionalne meje. Človeške, okoljske, družbene in gospodarske posledice nesreč imajo lahko neslutene razsežnosti.
- (4) Nedavne izkušnje kažejo, da z zanašanjem na prostovoljno nudenje vzajemne pomoči, ki jo usklajuje in olajšuje mehanizem Unije, ni mogoče vedno zagotoviti dovolj zmogljivosti za ustrezno zadovoljitev osnovnih potreb ljudi, ki so jih prizadele nesreče, ali za ustrezno zaščito okolja in premoženja. To še zlasti velja v primerih, ko države članice hkrati prizadenejo nesreče, bodisi naravne bodisi tiste, ki jih povzročijo človek, ki se ponavljajo in jih ni mogoče predvideti ter pri katerih skupna zmogljivost ni zadostna. Da bi odpravili te pomanjkljivosti in preprečili nastajajoča tveganja, bi bilo treba vse instrumente Unije uporabljati prožno, tudi s spodbujanjem aktivnega sodelovanja civilne družbe.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 18. oktobra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 361, 5.10.2018, str. 37.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. februarja 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 7. marca 2019.

⁽⁴⁾ Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (ULL 347, 20.12.2013, str. 924).

- (5) Bistvenega pomena je, da države članice izvajajo ustrezne dejavnosti na področju preventive in pripravljenosti, vključno z zagotavljanjem zadostnega števila zmogljivosti za odzivanje na nesreče, zlasti gozdne požare. Glede na to, da se je Unija v zadnjih letih soočala s posebej intenzivnimi in razširjenimi gozdnimi požari, pri katerih so se pokazale pomembne operativne vrzeli v več državah članicah in v evropskih zmogljivostih za nujni odziv (EERC), vzpostavljenih kot prostovoljni nabor predhodno odrejenih odzivnih zmogljivosti držav članic na podlagi Sklepa št. 1313/2013/EU, bi bilo treba dodatne ukrepe sprejeti tudi na ravni Unije. Preprečevanje gozdnih požarov je ključnega pomena tudi v kontekstu svetovnih prizadevanj za zmanjšanje emisij CO₂.
- (6) Za zaščito pred naravnimi nesrečami in nesrečami, ki jih povzroči človek, je bistvena preventiva in na tem področju so potrebne nadaljnje dejavnosti. V ta namen bi morale države članice Komisiji redno dajati na voljo povzetke svojih ocen tveganj in ocen svojih zmožnosti obvladovanja tveganj ter se pri tem osredotočiti na ključna tveganja. Prav tako bi morale dajati na voljo informacije o ukrepih na področju preventive in pripravljenosti, zlasti tistih, ki so potrebni za obvladovanje ključnih tveganj s čezmejnimi posledicami, po potrebi pa tudi tveganj z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami.
- (7) Komisija bi morala skupaj z državami članicami nadalje oblikovati smernice za lažjo izmenjavo informacij o obvladovanju tveganj nesreč. Take smernice bi morale prispevati k večji primerljivosti takih informacij, zlasti kadar se države članice soočajo s podobnimi ali čezmejnimi tveganji.
- (8) Za preventivo pred tveganji nesreč in njihovo obvladovanje je treba razviti in izvajati ukrepe za obvladovanje tveganj, ki vključujejo usklajevanje z vrsto različnih akterjev. Pri pripravi ocen tveganj in ukrepov za obvladovanje tveganj je pomembno upoštevati trenutno spremenljivost podnebja ter napovedi glede razvoja podnebnih sprememb. Pri krepitvi preventivnih dejavnosti in odzivne zmogljivosti je ključni vidik priprava prikazov tveganj. Izjemno pomembne so tudi dejavnosti za zmanjšanje izpostavljenosti prebivalstva, gospodarskih dejavnosti, vključno s kritično infrastrukturo, dobrobiti živali in rastlin ter okoljskih in kulturnih virov, kot so biotska raznovrstnost, gozdne ekosistemske storitve in vodni viri.
- (9) Da bi izboljšali načrtovanje preventive in pripravljenosti ter usklajevanje med državami članicami, bi bilo treba Komisiji omogočiti, da v sodelovanju z državami članicami vzpostavi specifične posvetovalne mehanizme. Poleg tega bi bilo treba Komisiji omogočiti, da v primerih, ko država članica pogosto prosi za pomoč, zahteva informacije o ukrepih za preventivo in pripravljenost v zvezi s specifičnimi tveganji. Komisija bi morala take informacije preučiti, da se zagotovi čim večja celotna podpora Unije pri obvladovanju tveganj nesreč ter okrepi raven preventive in pripravljenosti v državah članicah. Zmanjšati bi bilo treba upravno breme in okrepiti povezave z drugimi ključnimi politikami in instrumenti Unije, zlasti z evropskimi strukturnimi in investicijskimi skladi iz Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.
- (10) Poplave predstavljajo vse večje tveganje za državljane Unije. Za okrepitev dejavnosti za preventivo in pripravljenost na področju civilne zaščite ter zmanjšanje ranljivosti njihovih zadevnih prebivalcev glede poplavnih tveganj je treba, da države članice pri ocenah tveganj na podlagi tega sklepa med drugim v celoti upoštevajo ocene tveganj, pripravljene na podlagi Direktive 2007/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, da bi ugotovile, ali so njihovi vodotoki in obala izpostavljeni tveganju zaradi poplav, ter sprejmejo ustrezne in usklajene ukrepe za zmanjšanje tovrstnih tveganj.
- (11) Okrepiti je treba skupno zmogljivost za pripravo in odzivanje na nesreče, zlasti z vzajemno podporo v Evropi. V skladu z novim pravnim okvirom iz tega sklepa bi bilo treba evropske zmogljivosti za nujni odziv (EERC) ali prostovoljni nabor preimenovali v evropski nabor civilne zaščite.
- (12) Za okrepitev evropskega nabora civilne zaščite je potrebno okrepjeno financiranje s strani Unije, kar zadeva prilagajanje in popravilo zmogljivosti, pa tudi operativne stroške.
- (13) Poleg okrepitve celotnih obstoječih zmogljivosti bi bilo treba vzpostaviti rescEU, ki bi se odzval na težko obvladljive razmere kot skrajno sredstvo, kadar se z obstoječimi zmogljivostmi na nacionalni ravni in tistimi, ki so jih države članice predhodno odredile v okviru evropskega nabora civilne zaščite, v takih razmerah ni mogoče učinkovito odzvati na različne vrste nesreč.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347 20.12.2013, str. 320).

⁽⁶⁾ Direktiva 2007/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o oceni in obvladovanju poplavne ogroženosti (UL L 288, 6.11.2007, str. 27).

- (14) Vloga regionalnih in lokalnih organov pri preventivi pred nesrečami in njihovem obvladovanju je zelo pomembna, zato morajo biti njihove zmogljivosti za odziv ustrezno vključene v vse dejavnosti v zvezi z usklajevanjem in uporabo zmogljivosti, ki se izvajajo na podlagi tega sklepa, v skladu z institucionalnim in pravnim okvirom držav članic, da bi čim bolj zmanjšali prekrivanje in okrepili interoperabilnost. Taki organi lahko imajo pomembno vlogo pri preventivi in so tudi prvi, ki se skupaj z zmogljivostmi svojih prostovoljcev odzovejo po nesreči. Zato je za vzpostavitev skupnega sistema za obveščanje za hitro posredovanje pred uporabo rescEU potrebno stalno sodelovanje na lokalni, regionalni in čezmejni ravni, pa tudi redne kampanje za obveščanje javnosti o prvih ukrepih za odziv.
- (15) Zmogljivosti rescEU bi morale biti še naprej prožne in bi jih moralo biti mogoče spremeniti v odziv na nov razvoj dogodkov in prihodnje izzive, kot so posledice podnebnih sprememb.
- (16) Ker se ugotovljena tveganja, celotne zmogljivosti in vrzeli sčasoma spreminjajo, je pri vzpostavitvi rescEU potrebna prožnost. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da sprejme izvedbene akte, v katerih ob upoštevanju ugotovljenih tveganj, celotnih zmogljivosti in vrzeli opredeli zmogljivosti rescEU.
- (17) Da bi zagotovili delovanje zmogljivosti rescEU, bi morala biti dana na voljo dodatna finančna sredstva za financiranje dejavnosti v okviru mehanizma Unije.
- (18) Unija bi morala biti sposobna podpirati države članice s sofinanciranjem razvoja zmogljivosti rescEU, vključno z njihovim najemom, zakupom ali nakupom. S tem bi znatno povečali učinkovitost mehanizma Unije, saj bi zagotovili, da bi bile zmogljivosti na voljo v primerih, v katerih sicer ne bi bil zagotovljen učinkovit odziv na nesreče, zlasti v primerih nesreč z daljnosežnimi posledicami, ki bi prizadele veliko število držav članic. Skupna nabava zmogljivosti bi morala omogočati ekonomijo obsega in boljše usklajevanje pri odzivanju na nesreče.
- (19) Pri določanju zneska finančne pomoči Unije za razvoj zmogljivosti rescEU bi bilo treba upoštevati seznam kategorij upravičenih stroškov iz tega sklepa. Treba bi bilo zagotoviti polno finančno pomoč Unije za zmogljivosti, potrebne za odziv na tveganja z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, ki bi lahko imele velike čezmejne posledice in za katere se na podlagi analize vrzeli v zmogljivostih, ki jo izvedejo nacionalni organi za civilno zaščito in Komisija, oceni, da raven pripravljenost v Uniji ni zadostna. Predvideti bi bilo treba tudi znatno sofinanciranje zmogljivosti, za katere so stroški nakupa in redni stroški najvišji, na primer zmogljivosti za gašenje gozdnih požarov iz zraka. Natančne stopnje sofinanciranja bi morale biti določene v letnih delovnih programih.
- (20) Da bi zagotovili ravnotežje med nacionalno odgovornostjo in solidarnostjo med državami članicami, bi moral biti del operativnih stroškov za uporabo zmogljivosti rescEU upravičen do finančne pomoči Unije.
- (21) Nesreče v tretjih državah bi lahko imele znatne posledice za države članice ali njihove državljane. V takih primerih bi morale biti mogoče zmogljivosti rescEU uporabiti tudi zunaj Unije. Zaradi razlogov, povezanih s solidarnostjo med državami članicami, bi bilo treba v primeru uporabe zmogljivosti rescEU zunaj Unije operativne stroške Unije kriti iz proračuna Unije.
- (22) Da bi zagotovili usklajen in obenem hiter odziv, bi morala odločitve o uporabi in odpoklicu zmogljivosti ter kakršne koli druge odločitve v primeru nasprotujočih si zahtev sprejeti Komisija ob tesnem usklajevanju z državo članico, ki zaprosi za pomoč, in državo članico, ki ima zadevne zmogljivosti rescEU v lasti, najemu ali zakupu. Komisija in država članica, ki ima zmogljivosti rescEU v lasti, najemu ali zakupu, bi morali skleniti operativne pogodbe, v katerih se navedejo pogoji uporabe zmogljivosti rescEU.
- (23) Usposabljanje, raziskave in inovacije so ključni vidiki sodelovanja na področju civilne zaščite. Za izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti usposabljanja in vaj na področju civilne zaščite, spodbujanje inovacij in dialoga ter izboljšanje sodelovanja med nacionalnimi organi in službami za civilno zaščito držav članic bi bilo treba vzpostaviti mrežo znanja Unije na področju civilne zaščite. Ta mreža bi morala temeljiti na obstoječih strukturah, ki bi vključevale centre odličnosti, univerze, raziskovalce in druge strokovnjake, mlade strokovnjake in izkušene prostovoljce na področju obvladovanja nesreč. Okrepiti bi bilo treba tudi nadaljnje sodelovanje z mednarodnimi institucijami pri usposabljanju, raziskavah in inovacijah ter ga po možnosti razširiti, da se vključi tretje države, predvsem sosednje države.
- (24) Osebe, vključene v dejavnosti civilne zaščite, posvečajo svoje življenje pomoči drugim ter vlagajo svoj čas in trud v to, da pomagajo tistim, ki potrebujejo pomoč. Unija bi jim morala za takšen pogum in predanost civilni zaščiti Unije izreči priznanje.

- (25) Ker je krepitev civilne zaščite zaradi vse pogostejših nesreč, tako tistih, povezanih z vremenom, kot tistih, povezanih z notranjo varnostjo, ena od najpomembnejših prednostnih nalog v Uniji, je bistveno zagotoviti njeno teritorialno in lokalno dimenzijo, saj lahko lokalna skupnost s svojimi dejavnostmi najhitreje in najučinkovitejše omeji škodo, ki jo povzroči nesreča.
- (26) Postopke mehanizma Unije je treba poenostaviti, racionalizirati in povečati njihovo prožnost, da se zagotovi, da imajo države članice hiter dostop do pomoči in zmogljivosti, potrebnih za čim hitrejši in čim učinkovitejši odziv na naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek.
- (27) Da bi se čim bolj povečala uporaba obstoječih instrumentov financiranja in podprle države članice pri zagotavljanju pomoči, tudi pri odzivu na nesreče zunaj Unije, se finančna sredstva dodelijo na podlagi členov 21, 22 in 23 Sklepa št. 1313/2013/EU ter v skladu s členom 191(1) Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾. Vendar pa bi financiranje dejavnosti civilne zaščite in zlasti humanitarne pomoči moralo biti še naprej jasno ločeno ter v celoti skladno z njihovimi zadevnimi cilji in pravnimi zahtevami.
- (28) Pomembno je zagotoviti, da države članice uvedejo vse potrebne dejavnosti za učinkovito preprečevanje naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, ter blažitev njihovih posledic. Z določbami iz tega sklepa bi bilo treba okrepiti povezave med dejavnostmi na področju preventive, pripravljenosti in odziva v okviru mehanizma Unije. Zagotoviti bi bilo treba tudi skladnost z drugo ustrežno zakonodajo Unije o preprečevanju in obvladovanju tveganj nesreč, tudi za čezmejne preventivne dejavnosti in odziv na nevarnosti, kot so resne čezmejne nevarnosti za zdravje, kakor so določene v Sklepu št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾. V programih teritorialnega sodelovanja v okviru kohezijske politike so določene posebne dejavnosti za upoštevanje pripravljenosti na nesreče, preprečevanje in obvladovanje tveganj, potrebna pa so tudi nadaljnja prizadevanja za bolj učinkovito povezovanje in ustvarjanje dodatnih sinergij. Poleg tega bi morale biti vse dejavnosti usklajene z mednarodnimi zavezami, kot so Sendajski okvir za zmanjšanje tveganj nesreč 2015–2030, Pariški sporazum, sprejet na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov (ZN) o spremembi podnebja in Agenda ZN za trajnostni razvoj do leta 2030, ter dejavno prispevati k njihovemu izpolnjevanju.
- (29) Da bi zagotovili celovito in neprekinjeno izmenjavo informacij o zmogljivostih in modulih, ki jih imajo na voljo države članice, je potrebno stalno posodabljanje informacij, vnesenih v Skupni komunikacijski in informacijski sistem za primer nesreč (v nadaljnjem besedilu: sistem CECIS). Kar zadeva informacije, ki se zagotavljajo prek sistema CECIS, bi bilo ob enem ustrezno, da države članice v ta sistem vnesejo podatke o zmogljivostih, ki jih niso predhodno odredile evropskemu naboru civilne zaščite in jih imajo na voljo za uporabo prek mehanizma Unije.
- (30) Enako pomembno je ustvariti sinergije ter izboljšati komplementarnost in usklajenost med mehanizmom Unije in drugimi instrumenti Unije, tudi tistimi, ki lahko prispevajo k odpravi ali ublažitvi škode, ki so jo povzročile nesreče.
- (31) Da bi spremenili kategorije upravičenih stroškov, potrebnih za določitev finančne pomoči Unije za razvoj zmogljivosti rescEU, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da sprejme akte v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (32) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje tega sklepa glede: opredelitve vrste in števila ključnih odzivnih zmogljivosti, ki so potrebne za evropski nabor civilne zaščite; opredelitve zmogljivosti, ki tvorijo rescEU, ob upoštevanju ugotovljenih tveganj, celotnih zmogljivosti in vrzeli; vzpostavitev, upravljanja in vzdrževanja rescEU; vzpostavitev in organizacije mreže znanja Unije na področju civilne zaščite; vrst tveganj z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, ter ustreznih zmogljivosti za njihovo obvladovanje; pa tudi meril in postopkov za

⁽⁷⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

⁽⁸⁾ Sklep št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o resnih čezmejnih nevarnostih za zdravje in razveljavitvi Sklepa št. 2119/98/ES (UL L 293, 5.11.2013, str. 1).

⁽⁹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

izrekanje priznanja za dolgotrajno predanost in izjemen prispevek k civilni zaščiti Unije, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾.

- (33) Ker cilja tega sklepa, in sicer povečanja skupne zmogljivosti za preventivo pred nesrečami ter pripravo in odzivanje nanje, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se ga zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (34) Da bi zagotovili nemoten prehod na popolno delovanje rescEU, bi bilo treba Komisiji omogočiti, da v prehodnem obdobju zagotovi financiranje in s tem hitro razpoložljivost ustreznih nacionalnih zmogljivosti. Komisija in države članice bi si morale prizadevati, da bi zaradi tveganj gozdnih požarov že poleti 2019 pridobile dodatne zmogljivosti, tudi helikopterje za gašenje požarov.
- (35) Sklep št. 1313/2013/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (36) Da bi omogočili čim prejšnjo uporabo ukrepov iz tega sklepa, bi moral ta začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sklep št. 1313/2013/EU se spremeni:

(1) člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) lajšanje hitrega in učinkovitega odziva ob nesrečah ali grožnjah nesreč, tudi s sprejetjem ukrepov za blažitev neposrednih posledic nesreč;“;

(ii) dodata se naslednji točki:

„(e) povečanje razpoložljivosti in uporabe znanstvenih spoznanj o nesrečah; in

(f) okrepitev sodelovanja in usklajevanja na čezmejnih ravni in med državami članicami, ki so izpostavljene enakim vrstam nesreč.“;

(b) točka (a) odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(a) napredek pri izvajanju okvirnih dejavnosti za preventivo pred nesrečami: merjen s številom držav članic, ki so Komisiji dale na voljo informacije iz točke (d) člena 6(1);“;

(2) v členu 4 se doda naslednja točka:

„12. ‚sodelujoča država‘ pomeni tretjo državo, ki sodeluje v mehanizmu Unije v skladu s členom 28(1).“;

(3) člen 5(1) se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) skrbi za izboljšanje temeljnega znanja o tveganjih nesreč kot tudi za dodatno olajšanje in spodbujanje sodelovanja ter izmenjave znanj, rezultatov znanstvenih raziskav in inovacij, dobrih praks in informacij, tudi med državami članicami, ki so izpostavljene skupnim tveganjem;“

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(b) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) zbira in razširja informacije, ki jih dajo na voljo države članice, organizira izmenjavo izkušenj o ocenjevanju zmožnosti obvladovanja tveganj ter omogoča izmenjavo dobrih praks pri načrtovanju preventive in pripravljenosti, vključno s prostovoljnimi medsebojnimi pregledi;“;

(c) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) poudarja pomen preventive pred tveganji, podpira države članice pri ozaveščanju in obveščanju javnosti ter izobraževanju, pa tudi podpira prizadevanja držav članic za obveščanje javnosti o sistemih za alarmiranje, z zagotavljanjem smernic o takih sistemih, tudi na čezmejni ravni;“;

(4) člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

Obvladovanje tveganj

1. Države članice spodbujajo učinkovit in usklajen pristop k preventivi pred nesrečami in pripravljenosti nanje z izmenjavo informacij, ki niso občutljive narave, in sicer informacij, katerih razkritje ne bi bilo v nasprotju z bistvenimi varnostnimi interesi držav članic, in spodbujajo izmenjavo dobrih praks v okviru mehanizma Unije ter v ta namen:

(a) nadalje razvijajo ocene tveganj na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni;

(b) nadalje razvijajo ocenjevanje zmožnosti obvladovanja tveganj na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni;

(c) nadalje razvijajo in izpopolnijo načrtovanje za obvladovanje tveganj nesreč na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni;

(d) Komisiji dajo na voljo povzetek pomembnih elementov ocen iz točk (a) in (b) s poudarkom na ključnih tveganjih. Države članice pri ključnih tveganjih s čezmejnimi posledicami, po potrebi pa tudi tveganjih z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, opišejo prednostne ukrepe za preventivo in pripravljenost. Povzetek predložijo Komisiji do 31. decembra 2020, nato pa vsaka tri leta in ob vsaki večji spremembi;

(e) prostovoljno sodelujejo pri medsebojnih pregledih ocenjevanja zmožnosti obvladovanja tveganj.

2. Komisija lahko v sodelovanju z državami članicami tudi vzpostavi posebne posvetovalne mehanizme za izboljšanje ustreznega načrtovanja preventive in pripravljenosti ter usklajevanja med državami članicami, ki so izpostavljene podobnim vrstam nesreč, tudi za čezmejna tveganja in tveganja z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, ugotovljena v skladu s točko (d) odstavka 1.

3. Komisija skupaj z državami članicami do 22. decembra 2019 nadalje razvije smernice glede predložitve povzetka iz točke (d) odstavka 1.

4. Kadar država članica prek mehanizma Unije pogosto prosi za enako vrsto pomoči za enako vrsto nesreče, lahko Komisija po natančni analizi razlogov in okoliščin aktiviranja mehanizma in z namenom, da podpre zadevno državo članico pri okrepitvi ravni preventive in pripravljenosti:

(a) od te države članice zahteva dodatne informacije o posebnih ukrepih za preventivo in pripravljenost v zvezi s tveganjem za tako vrsto nesreče; ter

(b) po potrebi na podlagi prejetih informacij:

(i) predlaga, da se na teren pošlje strokovna ekipa, da bi svetovala o ukrepih za preventivo in pripravljenost, ali

(ii) oblikuje priporočila za okrepitev ravni preventive in pripravljenosti v zadevni državi članici. Komisija in navedena država članica druga drugo obveščata o vseh ukrepih, sprejetih na podlagi takih priporočil.

Če država članica prek mehanizma Unije trikrat v treh zaporednih letih zaprosi za enako vrsto pomoči za enako vrsto nesreče, se uporabita točki (a) in (b), razen če natančna analiza razlogov in okoliščin pogostega aktiviranja mehanizma pokaže, da to ni potrebno.“;

(5) v členu 10 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija in države članice si skupaj prizadevajo za izboljšanje načrtovanja operacij za odziv na naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, v okviru mehanizma Unije, tudi s pripravo scenarijev za odziv na nesreče na podlagi ocen tveganj iz točke (a) člena 6(1) in pregleda tveganj iz točke (c) člena 5(1), popisom sredstev ter izdelavo načrtov za uporabo odzivnih zmogljivosti.“;

(6) člen 11 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Evropski nabor civilne zaščite“;

(b) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Vzpostavi se evropski nabor civilne zaščite. Gre za prostovoljni nabor predhodno odrejenih odzivnih zmogljivosti držav članic, ki vključuje module, druge odzivne zmogljivosti in vrste strokovnjakov.“

1a. Pomoč, ki jo zagotovi država članica prek evropskega nabora civilne zaščite, dopolnjuje obstoječe zmogljivosti države članice, ki zaprosi za pomoč, ter ne posega v osnovno odgovornost držav članic glede preventive pred nesrečami na svojem ozemlju in odziva nanje.

2. Komisija na podlagi ugotovljenih tveganj, celotnih zmogljivosti in vrzeli z izvedbenimi akti v skladu s postopkom pregleda iz točke (f) člena 32(1) opredeli vrste in število ključnih odzivnih zmogljivosti, ki so potrebne za evropski nabor civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: ciljne zmogljivosti).

Komisija v sodelovanju z državami članicami spremlja napredek pri doseganju ciljnih zmogljivosti, določenih v izvedbenih aktih iz prvega pododstavka tega odstavka, in ugotovi, ali obstajajo potencialno znatne vrzeli v odzivnih zmogljivostih v evropskem naboru civilne zaščite. Kadar se take vrzeli ugotovijo, preuči, ali so potrebne zmogljivosti državam članicam na voljo zunaj evropskega nabora civilne zaščite. Komisija države članice spodbuja, naj odpravijo znatne vrzeli v odzivnih zmogljivostih v evropskem naboru civilne zaščite, ter jih lahko podpre v skladu s členom 20, točko (i) člena 21(1) in členom 21(2).“;

(7) člen 12 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12

rescEU

1. Vzpostavi se rescEU za zagotavljanje pomoči v težko obvladljivih razmerah, kadar se s celotnimi obstoječimi zmogljivostmi na nacionalni ravni in tistimi, ki so jih države članice predhodno odredile v okviru evropskega nabora civilne zaščite, v takih okoliščinah ni mogoče učinkovito odzvati na različne vrste nesreč iz člena 1(2).

Za zagotavljanje učinkovitega odziva na nesreče Komisija in države članice po potrebi poskrbijo za ustrezno geografsko porazdelitev zmogljivosti rescEU.

2. Komisija z izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi točke (g) člena 32(1), opredeli zmogljivosti, ki tvorijo rescEU, pri čemer upošteva ugotovljena in nastajajoča tveganja, celotne zmogljivosti in vrzeli na ravni Unije, zlasti na področjih gašenja gozdnih požarov iz zraka, kemičnih, bioloških, radioloških in jedrskih nesreč ter nujne medicinske pomoči. Ti izvedbeni akti zagotovijo skladnost z morebitnim drugim pravom Unije, ki se uporablja. Prvi tak izvedbeni akt se sprejme do 22. junija 2019.

3. Države članice kupijo, najamejo ali zakupijo zmogljivosti rescEU. V ta namen lahko Komisija državam članicam dodeli neposredna nepovratna sredstva brez razpisa za zbiranje predlogov. Kadar Komisija naroči zmogljivosti rescEU v imenu držav članic, se uporablja skupni postopek za oddajo javnega naročila. Finančna pomoč Unije se dodeljuje v skladu s finančnimi pravili Unije.

Zmogljivosti rescEU gostijo tiste države članice, ki te zmogljivosti kupijo, najamejo ali zakupijo. V primeru skupnih javnih naročil gosti zmogljivosti rescEU tista država članica, v imenu katere so te zmogljivosti naročene.

4. Komisija ob posvetovanju z državami članicami opredeli zahteve glede kakovosti za odzivne zmogljivosti, ki so del rescEU. Zahteve glede kakovosti temeljijo na uveljavljenih mednarodnih standardih, kadar ti že obstajajo.

5. Država članica, ki ima v lasti, najemu ali zakupu zmogljivosti rescEU, poskrbi za registracijo teh zmogljivosti v sistemu CECIS ter zagotovi razpoložljivost in uporabo teh zmogljivosti za operacije v okviru mehanizma Unije.

Zmogljivosti rescEU se lahko uporabljajo za nacionalne namene iz člena 23(4a) le, kadar se ne uporabljajo in niso potrebne za odzivne operacije v okviru mehanizma Unije.

Zmogljivosti rescEU se uporabljajo v skladu z izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s točko (g) člena 32(1) ter operativnimi pogodbami med Komisijo in državo članico, ki ima take zmogljivosti v lasti, najemu ali zakupu, ter v katerih so podrobneje določeni pogoji uporabe zmogljivosti rescEU, tudi glede sodelujočega osebja.

6. Zmogljivosti rescEU so na voljo za odzivne operacije v okviru mehanizma Unije na podlagi prošnje za pomoč prek ERCC v skladu s členom 15 ali členom 16(1) do (9) ter (11), (12) in (13). Odločitev o njihovi uporabi in prenehanju uporabe ter kakršno koli drugo odločitev v primeru nasprotujočih si zahtev sprejme Komisija ob tesnem usklajevanju z državo članico, ki zaprosi za pomoč, in državo članico, ki ima zadevno zmogljivost v lasti, najemu ali zakupu v skladu z operativnimi pogodbami, kot so opredeljene v tretjem pododstavku odstavka 5 tega člena.

Država članica, na ozemlju katere se uporabljajo zmogljivosti rescEU, je odgovorna za vodenje odzivnih operacij. Kadar se zmogljivosti rescEU uporabljajo zunaj Unije, je država članica, ki te zmogljivosti gosti, odgovorna za zagotavljanje, da so v celoti vključene v celoten odziv.

7. V primeru uporabe se Komisija prek ERCC z državo članico, ki zaprosi za pomoč, dogovori o operativni uporabi zmogljivosti rescEU. Država članica, ki zaprosi za pomoč, omogoča operativno usklajevanje svojih zmogljivosti in dejavnosti rescEU med operacijami.

8. Komisija prek ERCC po potrebi omogoča usklajevanje različnih odzivnih zmogljivosti v skladu s členoma 15 in 16.

9. Države članice so prek sistema CECIS obveščene o operativnem stanju zmogljivosti rescEU.

10. Če bi lahko nesreča zunaj Unije bistveno prizadela eno ali več držav članic ali njihove državljane, se lahko v skladu z odstavki 6 do 9 tega člena uporabijo zmogljivosti rescEU.

Kadar se zmogljivosti rescEU uporabljajo v tretjih državah, lahko države članice v posebnih primerih v skladu z izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi točke (g) člena 32(1), in dodatnimi opredelitvami v operativnih pogodbah iz tretjega pododstavka odstavka 5 tega člena, zavrnejo napotitev svojega osebja.“;

(8) člen 13 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Mreža znanja Unije na področju civilne zaščite“;

(b) odstavek 1 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija vzpostavi mrežo ustreznih akterjev in ustanov na področju civilne zaščite in obvladovanja nesreč, vključno s centri odličnosti, univerzami in raziskovalci, ki skupaj s Komisijo tvorijo mrežo znanja Unije na področju civilne zaščite. Komisija ustrezno upošteva razpoložljivo strokovno znanje v državah članicah in organizacije, ki so dejavne na terenu.

Mreža ob prizadevanju za uravnoteženo zastopanost spolov in ob tesnem usklajevanju z ustreznimi centri znanja izvaja, kjer je primerno, naslednje naloge na področju usposabljanja, vaj, pridobivanja izkušenj in razširjanja znanja:“;

(ii) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) vzpostavitev in vodenje programa za usposabljanje osebja civilne zaščite in osebja za obvladovanje nesreč na področju preventive pred nesrečami, pripravljenosti in odziva nanje. Program je oblikovan tako, da olajšuje izmenjavo dobrih praks na področju civilne zaščite ter vključuje skupne tečaje in sistem izmenjav strokovnega znanja na področju obvladovanja nesreč, vključno z izmenjavami mladih strokovnjakov in izkušenih prostovoljcev ter napotitvami strokovnjakov iz držav članic.

Namen programa usposabljanja je izboljšati usklajevanje, združljivost in komplementarnost zmogljivosti iz členov 9, 11 in 12, pa tudi usposobljenost strokovnjakov iz točk (d) in (f) člena 8;“;

(iii) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) spodbujati raziskave in inovacije ter pospeševati uvajanje in uporabo ustreznih novih tehnologij za namen mehanizma Unije.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„4. Komisija krepi sodelovanje pri usposabljanju ter izboljšuje izmenjavo znanja in izkušenj med mrežo znanja Unije na področju civilne zaščite in mednarodnimi organizacijami ter tretjimi državami, da bi tako prispevala k izpolnjevanju mednarodnih zavez glede zmanjšanja tveganj nesreč, zlasti tistih iz Sendajskega okvira za zmanjšanje tveganj nesreč za obdobje 2015–2030, sprejetega 18. marca 2015 na tretji svetovni konferenci Združenih narodov o zmanjševanju tveganj nesreč v Sendaju na Japonskem.“;

(9) v členu 15 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Če se v Uniji zgodi ali grozi nesreča, lahko prizadeta država članica zaprosi za pomoč prek ERCC. Prošnja mora vsebovati čim bolj natančne podatke. Prošnja za pomoč je veljavna največ 90 dni, razen če se ERCC predložijo nove informacije, ki upravičujejo potrebo po nadaljnji ali dodatni pomoči.“;

(10) v členu 16 se odstavek 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Ko se nesreča zgodi ali grozi zunaj Unije, lahko prizadeta država zaprosi za pomoč prek ERCC. Za pomoč lahko zaprosi tudi prek Združenih narodov in njihovih agencij ali ustrezne mednarodne organizacije, ki lahko tudi sami zaprosijo za pomoč. Prošnja za pomoč je veljavna največ 90 dni, razen če se ERCC predložijo nove informacije, ki upravičujejo potrebo po nadaljnji ali dodatni pomoči.

2. Intervencije na podlagi tega člena se lahko izvedejo bodisi kot samostojne intervencije pomoči bodisi kot prispevek k intervenciji, ki jo vodi mednarodna organizacija. Usklajevanje Unije je v celoti del celotnega usklajevanja, za katerega skrbi Urad Združenih narodov za usklajevanje humanitarnih dejavnosti, Unija pa pri tem spoštuje njegovo vodilno vlogo. Komisija v primeru nesreč, ki jih povzroči človek ali ki so kompleksne, zagotovi skladnost z Evropskim soglasjem o humanitarni pomoči (*) in spoštovanje humanitarnih načel.

(*) UL C 25, 30.1.2008, str. 1.“;

(11) v členu 19 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Finančna sredstva za izvajanje mehanizma Unije v obdobju od leta 2014 do leta 2020 znašajo 574 028 000 EUR v tekočih cenah.

Iz razdelka 3 večletnega finančnega okvira ‚Varnost in državljanstvo‘ izhaja 425 172 000 EUR v tekočih cenah, iz razdelka 4 ‚Evropa v svetu‘ pa 148 856 000 EUR v tekočih cenah.“;

(12) vstavi se naslednji člen:

„Člen 20a

Prepoznavnost in odlikovanja

„1. Vsaka pomoč ali financiranje, zagotovljeno na podlagi tega sklepa, zagotavlja ustrezno prepoznavnost Unije, vključno s postavljanjem emblema Unije na vidno mesto za zmogljivosti iz členov 11 in 12 ter točke (c) člena 21(2). Komisija pripravi strategijo obveščanja, da bi državljanom predstavila otipljive rezultate dejavnosti v okviru mehanizma Unije.

2. Komisija podeljuje medalje kot izraz priznanja za dolgotrajno predanost in izjemen prispevek k civilni zaščiti Unije.“;

(13) člen 21 se spremeni:

(a) točka (j) odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„(j) vzpostavitev, upravljanje in vzdrževanje zmogljivosti rescEU v skladu s členom 12;“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) stroške, potrebne za nadgradnjo ali popravilo odzivnih zmogljivosti na stanje pripravljenosti in razpoložljivosti, ki omogoča njihovo uporabo v okviru evropskega nabora civilne zaščite v skladu z zahtevami glede kakovosti evropskega nabora civilne zaščite in, če je ustrezno, priporočili, oblikovanimi v postopku certificiranja (v nadaljnjem besedilu: stroški prilagoditve). Ti stroški lahko vključujejo stroške, povezane z operabilnostjo, interoperabilnostjo modulov in drugih odzivnih zmogljivosti, avtonomijo, samozadostnostjo, možnostjo prevoza, pakiranjem, in druge potrebne stroške, če so izrecno povezani z udeležbo zmogljivosti v evropskem naboru civilne zaščite.“

Stroški prilagoditve lahko zajemajo:

(i) 75 % upravičenih stroškov v primeru nadgradnje, če ta znesek ne presega 50 % povprečnih stroškov razvoja zmogljivosti; in

(ii) 75 % upravičenih stroškov v primeru popravila.

Odzivne zmogljivosti, ki so upravičene do financiranja iz točk (i) in (ii), se kot del evropskega nabora civilne zaščite dajo na voljo najmanj za obdobje, ki je vezano na prejeta sredstva in traja od tri do deset let, in se začne, ko so dejansko razpoložljive v okviru evropskega nabora civilne zaščite, razen če je njihova ekonomska življenjska doba krajša.

Stroški prilagoditve lahko vključujejo stroške na enoto ali pavšalne zneske, določene glede na vrsto zmogljivosti.“;

(ii) točka (d) prvega pododstavka in drugi pododstavek se črtata;

(c) dodajo se naslednji odstavki:

„3. Finančna pomoč za dejavnosti iz točke (j) odstavka 1 krije stroške, potrebne za zagotavljanje razpoložljivosti in uporabe zmogljivosti rescEU v okviru mehanizma Unije v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka.“

Komisija zagotovi, da finančna pomoč iz tega odstavka ustreza najmanj 80 % in največ 90 % skupnih ocenjenih stroškov, potrebnih za zagotavljanje razpoložljivosti in uporabe zmogljivosti rescEU v okviru mehanizma Unije. Preostali znesek krijejo države članice, ki gostijo zmogljivosti rescEU. Skupni ocenjeni stroški za vsako vrsto zmogljivosti rescEU se opredelijo z izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s točko (g) člena 32(1). Skupni ocenjeni stroški se izračunajo ob upoštevanju kategorij upravičenih stroškov iz Priloge Ia.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 30 za spremembo Priloge Ia v zvezi s kategorijami upravičenih stroškov.

Finančna pomoč iz tega odstavka se lahko izvaja z večletnimi delovnimi programi. Za dejavnosti, ki trajajo več kot eno leto, se lahko proračunske obveznosti razdelijo na letne obroke.

4. Ko gre za zmogljivosti, vzpostavljene za odzivanje na tveganja z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, kot so opredeljene z izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi točke (ha) člena 32(1), finančna pomoč Unije krije vse stroške, potrebne za zagotavljanje razpoložljivosti in uporabe.

5. Stroški iz odstavka 3 lahko po potrebi vključujejo stroške na enoto, pavšalne zneske ali pavšalne stopnje, določene bodisi glede na kategorijo bodisi glede na vrsto zmogljivosti.“;

(14) člen 23 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Upravičene dejavnosti, povezane z opremo in operacijami“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Znesek finančne pomoči Unije za prevoz zmogljivosti, ki niso predhodno odrejene evropskemu naboru civilne zaščite in ki se uporabijo v primeru nesreče ali grožnje nesreče v Uniji ali zunaj nje, ne presega 75 % skupnih upravičenih stroškov.“;

(c) odstavki 2, 3 in 4 se nadomestijo z naslednjim:

„2. Znesek finančne pomoči Unije za zmogljivosti, predhodno odrejene evropskemu naboru civilne zaščite, v primeru nesreče ali grožnje nesreče v Uniji ali sodelujoči državi ne presega 75 % stroškov uporabe zmogljivosti, vključno s prevozom.

3. Finančna pomoč Unije za prevoz ne presega 75 % skupnih upravičenih stroškov, povezanih s prevozom zmogljivosti, ki so predhodno odrejene evropskemu naboru civilne zaščite, kadar se uporabljajo v primeru nesreče ali grožnje nesreče zunaj Unije, kot je navedeno v členu 16.

4. Finančna pomoč Unije za prevozna sredstva lahko poleg tega krije do 100 % skupnih upravičenih stroškov, opisanih v točkah (a), (b), (c) in (d), če je to potrebno za operativno učinkovitost združevanja pomoči držav članic in če so stroški povezani s čimer koli od naslednjega:

(a) kratkoročnim najemom skladiščnih objektov, v katerih se pomoč držav članic začasno shrani, da bi olajšali njen usklajen prevoz;

(b) prevozom iz države članice, ki nudi pomoč, v državo članico, ki omogoča usklajen prevoz pomoči;

(c) prepakiranjem pomoči držav članic, da se čim bolj izkoristijo razpoložljive prevozne zmogljivosti ali izpolnijo posebne operativne zahteve, ali

(d) lokalnim prevozom, tranzitom in skladiščenjem skupne pomoči, da se omogoči usklajena dostava v končni namembni kraj v državi članici, ki je zaprosila za pomoč.

4a. Kadar se zmogljivosti rescEU uporabljajo za nacionalne namene v skladu s členom 12(5), vse stroške, vključno s stroški vzdrževanja in popravil, krije država članica, ki zmogljivosti uporablja.

4b. V primeru uporabe zmogljivosti rescEU v okviru mehanizma Unije finančna pomoč Unije krije 75 % operativnih stroškov.

Z odstopanjem od prvega pododstavka finančna pomoč Unije krije 100 % operativnih stroškov zmogljivosti rescEU, potrebnih za nesreče z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, kadar se te zmogljivosti uporabljajo v okviru mehanizma Unije.

4c. Za uporabo zunaj Unije iz člena 12(10) finančna pomoč Unije krije 100 % operativnih stroškov.

4d. Kadar finančna pomoč Unije iz tega člena ne krije 100 % stroškov, preostali znesek stroškov krije prosilec za pomoč, razen če je z državo članico, ki nudi pomoč, ali državo članico, ki gosti zmogljivosti rescEU, dogovorjeno drugače.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„8. Stroški prevoza lahko vključujejo stroške na enoto, pavšalne zneske ali pavšalne stopnje, določene glede na kategorijo stroškov.“;

(15) v členu 26 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Dejavnosti, ki prejemajo finančno pomoč na podlagi tega sklepa, ne prejmejo pomoči iz drugih finančnih instrumentov Unije. V skladu s členom 191(1) Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 (*) pa finančna pomoč, dodeljena v skladu s členi 21, 22 in 23 tega sklepa, ne preprečuje financiranja iz drugih instrumentov Unije v skladu s pogoji, določenimi v teh instrumentih.

Komisija zagotovi, da jo kandidati za finančno pomoč na podlagi tega sklepa in prejemniki takšne pomoči obvestijo o finančni pomoči, ki so jo prejeli iz drugih virov, vključno s splošnim proračunom Unije, ter o vloženih vlogah za takšno pomoč.

2. Vzpostavijo se sinergije, komplementarnost in večja usklajenost z drugimi instrumenti Unije, denimo tistimi, ki podpirajo kohezijo, razvoj podeželja, raziskave, zdravje, migracijske in varnostne politike ter Solidarnostni sklad Evropske unije. Komisija v primeru odziva na humanitarne krize v tretjih državah zagotavlja komplementarnost in skladnost dejavnosti, ki se financirajo na podlagi tega sklepa, in dejavnosti, ki se financirajo na podlagi Uredbe (ES) št. 1257/96, hkrati pa zagotavlja izvajanje teh dejavnosti v skladu z Evropskim soglasjem o humanitarni pomoči.

(*) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).“;

(16) člen 28 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. V okviru mehanizma Unije lahko sodelujejo:

(a) države Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), ki so članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP), v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP, ter druge evropske države, kadar je tako določeno v sporazumih in postopkih;

(b) države pristopnice, države kandidatke in potencialne kandidatke v skladu s splošnimi načeli in pogoji za sodelovanje teh držav v programih Unije, določenimi v ustreznih okvirnih sporazumih in sklepih pridružitvenih svetov ali podobnih sporazumih.

1a. Sodelovanje v mehanizmu Unije vključuje sodelovanje v njegovih dejavnostih v skladu s cilji, zahtevami, merili, postopki in roki, določenimi v tem sklepu, ter mora biti v skladu s posebnimi pogoji, določenimi v sporazumih med Evropsko unijo in sodelujočo državo.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Mednarodne ali regionalne organizacije ali države, ki so del evropske sosedske politike, lahko sodelujejo v dejavnostih v okviru mehanizma Unije, če to dovoljujejo ustrezni dvostranski ali večstranski sporazumi med temi organizacijami ali državami in Unijo.“;

(17) člen 30 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 30

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 19(5) in (6) se prenese na Komisijo do 31. decembra 2020.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 21(3) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 21. marca 2019.

4. Prenos pooblastila iz člena 19(5) in (6) ter člena 21(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

5. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

6. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

7. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 19(5) in (6) ter člena 21(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(18) v členu 32 se točki (g) in (h) odstavka 1 nadomestita z naslednjim:

- „(g) vzpostavitvi, upravljanju in vzdrževanju rescEU, kot je določeno v členu 12, vključno z merili za odločitve o uporabi, operativnimi postopki in stroški iz člena 21(3);
- (h) vzpostavitvi in organizaciji mreže znanja Unije na področju civilne zaščite, kot je določeno v členu 13;
- (ha) vrst tveganj z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, in ustreznih zmogljivostih za obvladovanje teh tveganj, kot je navedeno v členu 21(4);
- (hb) merilih in postopkih za izrekanje priznanja dolgotrajne predanosti in izjemnih prispevkov v mehanizmu Unije na področju civilne zaščite, kot je navedeno v členu 20a.“;

(19) člen 34 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 34

Evalvacija

1. Dejavnosti, ki prejemajo finančno pomoč, se redno spremljajo, da se sledi njihovem izvajanju.
2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu vsaki dve leti predloži poročilo o operacijah in napredku, doseženem v skladu s členoma 11 in 12. Poročilo vsebuje informacije o napredku pri doseganju ciljnih zmogljivosti in preostalih vrzeli iz člena 11(2), pri čemer se upošteva vzpostavitev zmogljivosti rescEU v skladu s členom 12. Poročilo vsebuje tudi pregled razvoja proračuna in stroškov, ki se nanašajo na odzivne zmogljivosti, ter oceno potrebe po nadaljnjem razvoju teh zmogljivosti.
3. Komisija oceni uporabo tega sklepa ter Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2023 in nato vsakih pet let predloži sporočilo o učinkovitosti, stroškovni uspešnosti in nadaljnjem izvajanju tega sklepa, zlasti kar zadeva člen 6(4), in zmogljivosti rescEU. Navedenemu sporočilu se po potrebi priložijo predlogi za spremembo tega sklepa.“;

(20) člen 35 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 35

Prehodne določbe

Do 1. januarja 2025 se lahko zagotavlja finančna pomoč Unije za kritje 75 % stroškov, potrebnih za omogočanje hitrega dostopa do nacionalnih zmogljivosti, ki ustrezajo tistim, opredeljenim v skladu s členom 12(2). V ta namen lahko Komisija državam članicam dodeli neposredna nepovratna sredstva brez razpisa za zbiranje predlogov.

Zmogljivosti iz prvega odstavka se določijo kot zmogljivosti rescEU do konca tega prehodnega obdobja.

Z odstopanjem od člena 12(6) odločitev o uporabi zmogljivosti iz prvega odstavka sprejme država članica, ki jih je dala na voljo kot zmogljivosti rescEU. Če država članica zaradi nujnih razmer doma, višje sile ali – v izjemnih primerih – iz drugih resnih razlogov teh odzivnih zmogljivosti ne more dati na voljo za posamezno nesrečo, o tem čim prej obvesti Komisijo, pri čemer se sklicuje na ta člen.“;

(21) člen 38 se črta;

(22) sklicevanja na evropske zmogljivosti za nujni odziv, EERC in prostovoljni nabor v celotnem besedilu sklepa se nadomestijo s sklicevanjem na evropski nabor civilne zaščite;

(23) vstavi se Priloga Ia, kot je določena v Prilogi k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Obstoječe ureditve iz člena 28 Sklepa št. 1313/2013/EU se še naprej uporabljajo, dokler se po potrebi ne nadomestijo.

V Strasbourgu, 13. marca 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
G. CIAMBA

PRILOGA

„PRILOGA IA

KATEGORIJE STROŠKOV, KI BI LAHKO BILI UPRAVIČENI V ZVEZI Z IZRAČUNOM SKUPNIH OCENJENIH STROŠKOV V SKLADU S ČLENOM 21(3)

1. Stroški opreme
 2. Stroški vzdrževanja, vključno s stroški popravil
 3. Stroški zavarovanja
 4. Stroški usposabljanja
 5. Stroški skladiščenja
 6. Stroški registracije in certificiranja
 7. Stroški potrošnega materiala
 8. Stroški osebja, potrebnega za zagotavljanje razpoložljivosti in uporabe zmogljivosti rescEU.“
-